

Keramická

Bratři Ebenové

5 5 5 5 4 3 2 4 4 5 4 3 2 1

Když je smut - no ma - lí - ři poz - ve si mo - del ky
ma - lu - je jim pro - fi - ly un - fa - sy i cel ky
Dm Am Gm Am Dm

6 1 3 4 5 1 3 4 5 1 3 4 5 4

děv - ča - ta jsou ve - se - lá s pře - krá - sný - mi tě - ly
Bb F Bb F C

11 5 5 5 5 4 3 2 4 4 5 4 3 2 1

ma - lí - ři však pod štět - cem plá - čou a - kva - re ly
Dm Am Gm Am Dm

2. Když je smutno sochaři, tak si vezme dláto,
formu z dřeva udělá, kdepak, nezvorá to,
pak si z kovu odlije náskou pěknou sošku,
jenomže je studená, teplá ani trošku.

3. Když je smutný keramik, to je jiná píseň,
ten si v peci zatopí a už netrápí se,

nejdřív spálí dopisy od své první lásky,
potom skripta z UMPRUMu, jsou jich čtyři svazky,
potom přijdou na řadu dva oddací listy,
pak monografie polského symbolisty,
z komína valí se kysličník uhličitý,
když hoří akryly, lepty a linoryty,
mezitím, co pálí veškeré svoje šaty,
opravují: jde o kysličník uhelnatý,

v peci oheň plápolá, umělec usíná,
když je smutný keramik, je to vždycky hlína.